

ПРОТОКОЛ

№ 8510

гр. София, 11.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 8-МИ СЪСТАВ, в публично заседание
на единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА

при участието на секретаря Н.Л.В.
и прокурора Х. М. М.

Сложи за разглеждане докладваното от СИЛВИЯ Г. ЦЕПОВА Частно
наказателно дело № 20231110206068 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Г. П. К. – явява се, доведен от ареста на
„Г.М.Димитров”.

За него в залата се явява адв.В. З. от САК, упълномощен защитник на
обвиняемия.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Г. П. К. - роден на *** г., в гр.София, българин, български гражданин,
неженен, не работи, основно образование, осъждан, ЕГН: *****, живущ
в гр.София, ****, настоящ адрес: ****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в наказателното производство.

ОБВИНЯЕМИЯТ К. - Ясни са ми правата. Няма да правя отвод на съда, прокурора и съдебния секретар.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме искания по доказателствата по реда на съдебното следствие. Да се даде ход на съдебното следствие.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане на молбата на адв.З., с която иска от съда да бъде изменена взетата спрямо обв.К. мярка за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека такава.

АДВ.З. – Поддържам молбата.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че същата е неоснователна. Считам че не са налице основания за изменение на мярката.

ОБВИНЯЕМИЯТ К. – Поддържам молбата.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА писмените доказателства по делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ.3. – Мярката за неотклонение се взима, когато е налице обосновано предположение обвиняемият да е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или по-тежко наказание. В настоящото производство деянието, извършено от подзащитния ми е квалифицирано по чл.198, ал.1, т.1 от НК. От събраните по делото гласни доказателства не се установява наличие на деяние по този текст, извършено от подзащитния ми. По делото е разпитан като свидетел лицето Красимир Г.ев Т., който е работил към този момент като таксиметров шофьор. Същият е посочил, че той е закарал подсъдимия на адреса и свидетелят посочва, че доверителят ми не е бъркал в джобовете и не я е заплашвал по никакъв начин. От показанията на св.Н.А.И. се установява същото. Той посочва, че е бил на гости в пострадалата, тя е поискала да му развали 50 евро и тъй като той не е имал двамата са тръгнали към заведението да ги развалят. Преди това е имал среща с подсъдимият и когато двама са слезли, са видели подсъдимият, че седи в таксиметровия автомобил. Дватама – Н.И. и Ц. са отишли до Г., той слязъл от колата и Ц. го попитала дали има да ѝ развали 50 евро. Подсъдимият по никакъв начин не е упражнил нито сила, нито заплашване. Банкнотата му е била предадена доброволно и моля да имате предвид явната малозначителност на извършеното - факта, че сумата е в размер на 97,79 лв., която сума е по-малка от една седма от минималната работна заплата за страната. Също така моля да имат предвид и правната квалификация на деянието, която е неправилна. Същото не може да бъде квалифицирано като грабеж, а следва да се квалифицира като кражба или като обсебване. Като кражба по чл.194, ал.3 вр. ал.1 от НК или като обсебване по чл.206, ал.5, вр. ал.1 от НК, като и двата текста предвиждат в маловажни случаи, наказание лишаване от свобода до една година, или пробация, или глоба от 100 до 300 лв. Относно наличието на

реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши друго престъпление, до момента съдът безпротиворечиво приема, че не е налице реална опасност той да се укрие, тъй като има социални контакти и адрес, установени по делото. Относно наличието на реална опасност обвиняемият да извърши престъпление – в случая не е налице нито една от предпоставките на чл.65, ал.2 от НПК, при наличието на които се приема, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Подзащитният ми е привлечен като обвиняем за тежко умишлено престъпление, не е осъден за друго тежко умишлено престъпление от общ характер на лишаване от свобода не по-малко от една година или друго по тежко наказание. Към момента Г. К. е осъден на пробация. Моля да имате предвид, че задържането му продължава в неразумно дълъг срок и същото противоречи на морала, поради което и предвид събраните по делото доказателства, моля да промените неговата мярка от задържане под стража в по-лека. Той вече пет месеца стои, започва шестия месец за 50 евро, които са му били предадени доброволно от пострадалото лице, а само от показанията на пострадалото лице се вижда какви противоречия има в тях. Видно е, че не е възможно да се е случило това, което тя казва. Има много несъответствия и противоречия в показанията ѝ, поради което ви моля да промените мярката за неотклонение от задържане под стража в по-лека такава.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че към настоящия момент не са отпаднали основанията за задържане на обвиняемия К.. При анализа на доказателствата, събрани в хода на досъдебното производство считам, че изцяло трябва да се кредитират показанията на пострадалата Ц. П.. Нейните изявления са последователни, изчерпателни, логични и при съпоставката на между двата разпита, тя изтъква една и съща версия за събитията, която считам за достоверна и правилно отразяваща обективната действителност. По отношение на св.Т. считам, че неговите показания не следва да бъдат кредитирани, тъй като са пълни с вътрешни противоречия и взаимно изключващи се твърдения, които компрометират достоверността на неговите показания. Що се отнася до св.Н.И., считам че неговите показания също не са достоверни, не кореспондират с изявленията на св.П., поради което също не следва да се кредитират. Вярно е, че преглеждайки прочита на показанията на

св.И. и на св.П. са налице противоречия, които могат да доведат до някаква корекция в правната квалификация, но това може да стане само и единствено след извършването на други действия по разследването, с които да се направи правилна оценка и анализ на изявленията на двете лица, за да се възприеме коя точно от двете версии правилно отразява действителността. Дори и да се приеме, че обвиняемият е осъществил престъпление по чл.194, то обоснованото предположение за извършване на тежко умишлено престъпление не е отпаднало, а напротив още в по-голяма степен се потвърждава, тъй като отново става въпрос за деяние, наказуемо с лишаване от свобода до осем години и е тежко умишлено по смисъла на чл.93, т.7 от НК. Не е налице опасност обвиняемият да се укрие, но е налице опасност той да извърши друго престъпление. Този извод го правя на базата на изключително лошите характеристични данни на обвиняемия. Същият, макар и реабилитиран е осъждан за престъпления против собствеността. Моля да вземете предвид и справката за висящи наказателни производства, която е приложена по делото, както и обстоятелството, което е скрепено в докладна записка от 11.12., в която е отчетено, че при задържането си в районното управление, той е направил опит да избяга. По отношение на разумността на срока на задържане считам, че същото не е надвишено. Максималният срок на задържане, съобразно разпоредбата на чл.63, ал.4 по отношение на което и да е от двете престъпления, за които има спор е осем месеца, но към момента не сме достигнали този срок. Предвид изложеното моля да не уважите искането на защитата за изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия К. в полза такава.

ОБВИНЯЕМИЯТ – Не съм извършил престъпление, нито съм я ограбил, нито съм я удрял. Тези 50 евро ми бяха подадени в ръката, качих се в таксито и си тръгнах.

На основание чл.297 от НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

ОБВИНЯЕМИЯТ К. – Моля да ми промените мярката в по-лека.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ.

СЛЕД ТАЙНО СЪВЕЩАНИЕ СЪДЪТ ОБЯВИ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО СИ ПУБЛИЧНО В ПРИСЪСТВИЕТО НА СТРАНИТЕ.

Производството е по реда на чл.65 и следващите от НПК.

Съдът е сезиран с молба от защитника на обвиняемия, с която се иска да бъде изменена взетата по отношение на него мярка за процесуална принуда „Задържане под стража“ в по-лека. В днешното съдебно заседание защитникът на обвиняемия поддържа молбата, като иска от съда да приеме, че към настоящия момент е разколебано обоснованото предположение, касаещо авторството на деянието към извършването на което К. е привлечен към наказателна отговорност. Иска от съда да приеме, че липсват доказателства, които да сочат извършване на престъпление по чл.198, ал.1 НК. Излага доводи, концентрирани върху обстоятелството данните по делото да очертават вероятен извод за извършване на престъпно посегателство, което би могло да бъде подведено под състав на други правни норми и поради малозначителността на самото деяние да сочат престъпление, което според разпоредбата на чл.93, т.7 от НК да не се явява тежко умишлено престъпление. Счита, че липсват доказателства, които да очертават опасност Г. К. да извърши друго престъпление или да се укрие. В този смисъл иска от съда да измени мярката за неотклонение в по-лека.

Представителят на СРП иска от съда да приеме, че и към настоящия момент продължава да е налице обосновано предположение, касаещо авторството на деянието. Твърди, че доказателствената съвкупност очертава факти, подводими теоретично и под друг текст на НК, което обстоятелство е достатъчно да се приеме, че се касае за тежко умишлено престъпление. Иска от съда да приеме, че Г. К. е личност със завишена степен на обществена опасност, който извод съдът да формира от данните, касаещи съдебното му

минало и справка за висящи производства.

СЪДЪТ, след като изслуша становището на страните и прецени събраните по делото доказателства счита, че молбата следва да бъде уважена. Параметрите на настоящото производство задължават съда да даде отговор на няколко въпроса, касаещи законността на продължаващото ограничение. Досъдебното производство е било образувано на 10.12.2022г., тогава Г. К. е задържан за срок от 24 часа, като на 11.12.2022г. на същия е връчено постановление за привличане в качеството на обвиняем и му е повдигнато обвинение за престъпление по чл.198, ал.1 от НК. На същата дата с постановление на прокурор при СРП, К. е задържан за срок до 72 часа с цел изправянето му пред съд. С определение, влязло в сила след въззивен контрол в производство по реда на чл.64 от НК на Г. К. е взета мярка за неотклонение задържане под стража. Данните, очертани до тук, сочат формалната допустимост и законност на подадената молба, доколкото в нея не се сочат нови обстоятелства, освен изминалия срок на фактическо ограничение и задължение съдът да извърши анализ на доказателствата по делото. От събраните до момента доказателства, които съдът намира, че очертават валидно използване на процесуалните механизми на НПК, не може да бъде формиран извод, касаещ обосноваването предположение. Следва да се посочи, че към настоящия етап е изминал срок от пет месеца, през който ръководно решаващия орган на досъдебната фаза използва процесуалните механизми, за да установи фактите, касаещи предмета на производството. Свидетелката П. е разпитана два пъти. В показанията си, респективно протокола за разпознаване на лица, същата посочва едни и същи факти, един и същ механизъм на осъществено посегателство спрямо нея. Тези показания не са вътрешно противоречиви. Същевременно в тях се открива пропускливост, досежно периферни факти, които в последствие ясно и точно се установяват от показанията на св.Т. и св.И., както и от приобщеното писмено доказателство - касов бон. В показанията си св.П. сочи, че същата е напуснала дома си сама, за да изтегли пари, тъй като не е разполагала с парична сума в левова равностойност, посочва да е забравила в дома си чантата си и документите си. Твърди, че след действията, извършени спрямо нея от К., св.И. случайно се е намирал там и подал сигнал за възприетото от него. В пълен противовес на разказаното от свидетелката е цялостното съдържание на показанията на св.И., който дава точни и ясни сведения за факти и обстоятелства, касаещи

инкриминираните събития от прокуратурата, но дава и такива по отношение на всички онези обстоятелства, предхождащи срещата с обв.К., както и ясно сочи повода да се намира на инкриминираното място, фактът да е бил там заедно със св.П., както и обстоятелството какво е извършил К., респективно какво е направила самата св.П.. Съпоставяйки тези показания с показанията на св.Т. се очертава еднопластовост на събитийната подреденост и единна сюжетност. Св.Т. посочва да се е намирал на мястото, тъй като самият К. е ползвал предоставени от него таксиметрови услуги. В подкрепа на разказа му към материалите по делото е приобщен касов бон и разчитайки датата на издаване на същия, респективно времеви диапазон, става ясно, че той подкрепя разказано от св.Т. и от св.И.. Нещо повече св.Т. сочи да е възприел срещата между трите лица, да е чул словесни реплики, от които да се установява, че именно св.П. доброволно и лично е предала инкриминираната банкнота на Г. К.. В показанията си св.Т. сочи К. да е поискал от него да го отведе до обменно бюро. Тези сведения, касаещи периферни на пръв поглед обстоятелства, очертават в пълнота събитийната подреденост по начин, аналогичен на този, описан от св.И. и в пълно противоречие на разказаното от П.. Самият И. в разказа си сочи св.П. да е дала банкнотата на К. и да е искала тази банкнота да бъде „развалена“. В този смисъл съдът прие, че кредитираните показания на двамата свидетели, поради наличие на посочените вече качествени характеристика за това стоят в диаметрално противоречие с разказа на П. и доколкото са взаимно подкрепящи се, съдът прецени, че може и следва да бъдат кредитирани. От тях не се установява нито едно от обстоятелствата, част от обективната страна на престъпното посегателство в извършването, на което К. е бил привлечен към наказателна отговорност. Съдът не споделя довода на прокуратурата, установените факти от събраните доказателства да могат да формират извод за евентуално осъществено посегателство с друга правна квалификация по чл.194 НК, респективно чл.206 от НК. Тук ясно следва да се посочи, че в случая с оглед изминалия период от момента на осъществяване на инкриминираните факти до настоящия етап не се касае за първоначално и работно обвинение, а за разследване, в хода на което следва да се съберат доказателства, очертаващи инкриминираните от СРП факти. От тези доказателства не може да се формира извод за наличие на престъпно посегателство по чл.194, ал.1 НК, доколкото доказателствата по делото сочат доброволно предаване на

конкретната банкнота. Нещо повече, сочат и целта на предаване на посочената банкнота. Не може да се формира извод и за престъпление по чл.206 от НК, доколкото същото предполага установяване, респективно въвеждане на факти, които да сочат промяна в субективното отношение на подсъдимия към паричната сума. Всички доказателства до този етап сочат, че подсъдимият е взел сумата, доброволно предадена му, с цел да развали същата с оглед стойността на конкретната банкнота от 50 евро. Същевременно от показанията на св.Т. става ясно, че подсъдимият е поискал да бъде отведен до обменно бюро. За субективната страна на престъплението посегателство се съди от обективно установените факти. В случая липсват доказателства, които да установяват евентуално престъпно посегателство, подводимо под състава на чл.194 НК, респективно на чл.206 от НК. И именно защото не се касае за работно първоначално обвинение, а за такова в етап, в който разследването разполага със значителен обем от доказателства, съдът счита, че не може да бъде формиран извод, сочещ извършване на престъпно посегателство от Г. К..

При този извод на съда е изцяло лишен от право на логика извод, който да сочи наличие на опасност К. да извърши престъпление или да се укрие. Единствено за пълнота съдът е длъжен да посочи, че не споделя довода на прокурора от свидетелството за съдимост да може да се формира извод същият да е личност със завишена степен на обществена опасност. Когато едно лице е реабилитирано за конкретно престъпно посегателство, реабилитацията не позволява да се формира подобен извод, тъй като същият, досежно това деяние е неосъждан. От справки, които да сочат наличие на висящи производства не може да бъде формиран подобен извод, тъй като съдът не възприема тезата образувани висящи производства да могат да бъдат приравнявани по тежест на влязъл в сила осъдителен съдебен акт.

ВОДИМ ОТ ГОРНОТО,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ мярка за неотклонение „Задържане под стража“ взета спрямо Г. П. К., ЕГН: ***** - ДП № 2002/2022г. по описа на 09 РУ СДВР, пр.пр. № 45363/2022г. по описа на СРП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА ОБЖАЛВАНЕ И ПРОТЕСТ В 3 ДНЕВЕН СРОК ОТ ДНЕС ПРЕД СГС.

В случай на жалба или протест **СЪДЪТ НАСРОЧВА** делото за разглеждане пред СГС в открито съдебно заседание на 23.05.2023 г. от 10,00 часа, за която дата страните уведомени от днес.

Препис от протокола да се издаде на защитника.

Протоколът е изготвен в СЗ, което приключи в 14,47 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____